

[Ministeren for offentlige arbejder.]

begge parter synes er rimeligt, og det er da, uanset de kritiske betragtninger, der ellers blev fremført, ikke anfægtet af nogen som helst af ordførerne. For det er et ganske rimeligt resultat, både for 66-selskabet og for statens forhandlere.

Særlig i relation til de sparetider, vi står i, vil jeg gerne helt direkte spørge VKR-politikerne: hvor mange millioner kroner ville de tre partier have givet i finansåret 1973-74? Jeg har ikke kunnet se beløbet i spareplanen fra de tre partier overhovedet. Altså: ville man have givet noget? Hvor meget ville man have givet? Og hvordan ville man have ydet tilskuddet? Det er altså 3 ganske klare spørgsmål, som jeg går ud fra vi kan få besvaret her i anden omgang.

Derudover vil jeg gerne spørge den konservative ordfører, om han ligesom hr. Holmberg ønsker, at regeringen skal trække lovforslaget tilbage. Jeg måtte forstå på den radikale ordfører, at just så hårdt lå det ikke hos de radikale. Det var en håndsrækning. Vi kunne da bruge forslaget som anledning til at diskutere, om det deri foreslåede var bedre end en række andre former for løsning. Det synes jeg er rimeligt; det kan vi gøre i udvalget, det er vi parat til, og vi er parat til at rykke frem med alle de oplysninger, som man har efterlyst her, som ikke fremgår af fremsættelsestalen, og som ikke fremgår af bemærkningerne til lovforslaget. De vil naturligvis fremkomme i folketingsudvalget, når man skal behandle denne sag, det er ganske klart.

Derefter stillede først hr. Juul-Madsen og senere hr. Holmberg spørgsmålet om, hvor stor en fragtnedsættelse de 2 mill. kr. ville give. De vil give en fragtnedsættelse i størrelsesordenen 50 pct. for fragt fra Bornholm. Hr. Kofoed og andre begik den fejl alene at tale om fragtnedsættelse i størrelse. Det er vistnok ikke rimeligt at måle det i mængder, i tons; det er vel nok så rimeligt at måle det i værdier. Hvis man måler fragten og det område, der herefter ydes støtte til, i værdier i stedet for i mængder, så kommer man op på helt andre procenter end dem, hr. Kofoed trak frem her i salen.

Hr. Juul-Madsen sagde, at man kunne ikke give støtte til lovforslagets gennemførelse de første 2 år. Herefter er jeg nødt til

at sige, at til den tid foreligger forhandlings-situationen ikke, og hr. Juul-Madsen må ikke gøre sig skyldig i den fejltagelse, som kan blive katastrofal for bornholmerne, at tro, at situationen, hvis man siger nej i dag, er fuldstændig uændret om 2 år. Hvis det er hr. Juul-Madsens og det konservative folkepartis politik i denne sag, så vil man blive voldsomt overrasket på bekostning af bornholmerne først og fremmest. Jeg vil meget advare mod at tro, at man bare kan sige nej på indeværende tidspunkt og så tro, at situationen er præcis den samme om 2 år, hvorefter man måske kan tage spørgsmålet op igen. Alle parter, som har kendskab til disse ting hele vejen rundt om bordet, har klart tilkendegivet, at det vil være et utrolig skæbnesvangert fejlsyn.

Uden at gribe ind i den ofte hede debat, der har været på Bornholm og i amtsrådet på Bornholm, har jeg bemærket hr. Kofoeds betragtninger om inhabilitet, uden at jeg har set nogen som helst begrundelse for, hvorfor hr. Kofoed præcis skulle være inhabil i denne sag — i hvert fald så inhabil, at han ikke kunne være ordfører i denne sag, men det spørgsmål kan vel blive uddybet.

Jeg skal herefter besvare de spørgsmål, der blev stillet omkring de 4 mill. kr. Vi skal være opmærksom på, at det er et samarbejde, der skal i gang mellem flere parter, som har interesse i dette spørgsmål. Staten har interesse i det, og staten har ønsket at støtte. Bornholmerne har via deres amtsråd interesse i det og burde også være interesseret i — og har ved sit flertal vist at være interesseret i — at støtte det. Denne interesse har altså fået et konkret og kontant udtryk i form af de 4 mill. kr. Det fører ikke til noget at diskutere, hvem der først nævnte de 4 mill. kr. Vi kan sige, at det dukkede spontant op under disse, ofte meget lange forhandlinger, som har fundet sted. Jeg kan dog sige ganske klart, at de 4 mill. kr. dukkede ikke op, efter at et forhandlingsresultat var opnået — for det er naturligvis et reelt spørgsmål at stille. De dukkede op, før et forhandlingsresultat var opnået, og det virkede i allerhøjeste grad befordrende for opnåelsen af forhandlingsresultatet, således som jeg også klart og åbent har tilkendegivet det udadtil.

Jeg synes nok, hr. Kofoed skylder os svar på et spørgsmål, som vil interessere på